

30 – Donderdag 16 Mei 2019

Zo, dat was wel weer ff lekker. Natuurlijk was ik gewoon om zes uur weer wakker, maar dan wel in mijn eigen huis. Niet in mijn eigen bed, want met verse wonden op mijn been, maag, keel en tong leek me dat niet zo verstandig. Sharon die dan weer niet van me af kan blijven, de honden die om me heen springen. Dus de honden mochten bij Sharon in de slaapkamer en ik heb de hele nacht liggen kroelen met mijn bankie, want ook die heeft mij gemist!

Dylan was er natuurlijk ook. Je merkt aan alles dat hij het er nog steeds heel moeilijk mee heeft. Zodra hij maar het puntje van mijn tong ziet, draait hij zijn hoofd weg. We waren wel gelijk weer een team. Team Marco & Dylan vs. Team Sharon. (natuurlijk hebben we verloren.....)

Casey was nog een nachtje bij oma, dus die zie ik later vandaag. Ik weet eigenlijk niet of oma het haar verteld heeft, maar die zal ook wel blij zijn.

Op de eerste dag dat ik uit het ziekenhuis ben, heb ik twee afspraken staan in, je raad het al..... Het Erasmus M.C. Eerst wordt mijn Provox vervangen en aansluitend heb ik een afspraak bij de logopediste om het slikken te gaan proberen. Ook haar ken ik al 28 jaar, dus ik vertel haar wel gelijk dat ik al zes potten koffie op heb.

Gisteravond was ik helemaal kapot. Ik was pas een paar uurtjes uit het ziekenhuis en al helemaal gesloopt. Ik zal me echt nog even rustig moeten houden, want ik heb niet alleen mezelf maar nu ook mijn omgeving er mee.

Ik ga nu lekker mijn rugtassie inpakken. Vorig jaar zat deze aangesloten op de sonde via mijn neus. Nu rechtstreeks op mijn maag. Het is allebei klote, maar op deze manier net iets makkelijker bij het flaneren over de boulevard van het Erasmus M.C.